

heden at faae Indflydelse paa, hvem der kaldes til hans Præst og Sjølesørger, egentlig er værd at omtale. Fremdeles siger Ordføreren, at Systemet er uhenftigtsmæssigt og skadeligt. Efter den Begrundelse, som gives deraf i Betænkningen, antager jeg, at disse Udtryk sigte til, at der er Bestemmelser angaaende det umiddelbare Valg, hvorved lidt mere end en Fjerdedel af Menighedens valgberettigede Medlemmer kunne faae Magt til at paatvinge de øvrige, som udgjøre næsten tre Fjerdedele, en Sjølesørger. (Ordføreren: Ja!). Jeg hører den ærede Ordfører sige Ja; det glæder mig at vide, at jeg altsaa har truffet hans Mening. Dertil vil jeg nu svare, at det bliver Storstyrelsen af de tre Fjerdedeles egen Skyld, naar de lade sig paatvinge en Sjølesørger. Det kan nemlig kun ske i det Tilfælde, at kun et Par over Halvdelen ere tilstede ved Valget; dersom den Halvdel, som bliver borte fra Valget, havde gjort sig den Uleilighed at møde derved, havde de ikke været udfatte for at lade sig paatvinge en Præst af den ene Fjerdedel. Som en anden Grund til de nævnte Udtryk maa jeg fremdeles antage den Omstændighed, at, naar den offentlige Valghandling ikke har været af den Besskaffenhed, at Menigheden derved er bunden til at indstille Nogen til Kaldelse, saa kan Udvalget dog indstille Tre, og Ministeren skal da vælge mellem de Tre, som ere indstillede, og som maatte hver kun have tre Stemmer. Med Hensyn dertil, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at det vel kun er tre Personer, der indstille, men at der bagved disse 3 Personer efter al Rimelighed staar en Trediedel af Sognemenighedens Medlemmer, som have valgt dem. Jeg kan derfor ikke se, at der ligger nogen betydelig Vægt paa de to Grunde imod Forslaget, som ere anførte i Betænkningen, og jeg maa derfor, for saa vidt som jeg kan vente nogen Tilslutning her i Landstinget til at gaa til umiddelbare Valg, anbefale, at man ikke vil forkaste det Forslag, som er kommet fra Folketinget:

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skal selvfølgelig fatte mig i stor Korthed med Hensyn til min

Udtalelse over de nu foreliggende Forslag. At det aldeles overveitende Flertal af Udvalget har forladt det Grundlag for denne Lov, som var givet ved tredie Behandling i det andet Thing, og har gjenoptaget det, der i det Væsentlige tidligere var fremkommet fra Regjeringsgen og vedtaget her i Thinget, kan jo ikke Andet end glæde mig meget. Jeg har saa fuldt som Nogen den Overbevisning, at det forholder sig rigtigt, saaledes som det af Flertallet er udtalt i Betænkningen, at en Ordning som den, der er givet i det i det andet Thing vedtagne Forslag, vilde være baade besværlig, uhenftigtsmæssig og skadelig. Jeg har udtalt mig derover saa fuldstændig, tildels tidligere her i Thinget og navnlig under Forhandlingerne i det andet Thing, at jeg ikke vilde finde det rigtigt nu at komme tilbage dertil. Hvad de Forslag angaar, der fra Udvalgets Side ere stillede som Underændringsforslag til Hovedforslaget, er der jo af et Mindretal navnlig stillet Forslag om en Forandring af væsentlig Betydning, som ogsaa allerede gjentagne Gange har været under Forhandling her i Thinget, og med Hensyn til hvilken jeg har haft Leilighed til at udtale min aldeles bestemte og paa ingen Maade forandrede Overbevisning. Jeg sigter naturligvis herved til Spørgsmaalet om, hvorvidt man vil fastholde Fordringen om, at der som Betingelse for, at et Valg fra Menighedsudvalgets Side skal være bindende for Ministeren, maa være Enstemmighed tilstede. Det ergænste vist, at jeg personlig kunde have den største Lyst til at komme imøde i denne Sag for at bringe den til en Afslutning. Paa enkelte Punkter har jeg haft Leilighed dertil, og der vil ogsaa her i Dag foreligge et Punkt, hvor jeg af denne Grund ingen Banskælighed vil gjøre; men naar det er et saadant Punkt, som jeg efter min hele Opfattelse maa betragte som et Hovedpunkt, og naar det Gode, som derved tilfigtes, ved den foreslaede Forandring ikke blot vil forspildes, men endog forvandle sig til en Tilstand, som maa anses for at være langt uheldigere end den nu bestaaende, saa er det ikke alene naturligt, men en ligefrem Forpligtelse for mig at modsætte mig et saadant Forslag, og jeg har saa meget større Opfordring